

ಕರ್ಷಿಕಾ

ಮನೆಯ ವಿಶಾಸ

- ಮೂಲ ಹಿಂದಿ: ಸಂಜಯ್ ಕುಮಾರ್‌ಸಿಂಗ್
- ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ಎಚ್.ಎಂ. ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ

ರಾಮಾತಂಕರಬಾಬು ಪಾಕ್‌ಗೆ ಒಂದು ಸುತ್ತುಹಾಕಿ ಹೊರಬಂದು ಗಾಂಧಿಚೌಕದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದರು. ಅಲ್ಲಿ ರಾಮಸುಂದರ್‌ನ ಟೀ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಹಾ ಕುಡಿದರು. ಸಮಾಜಾರ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದಿದರು. ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರ ಸಮವಯಸ್ಸು ಹಿರಿಯ ಏತ್ತರಾದ ಹರ್ಜೋಲಾಸಿಂಗ್ ಜನಕರ್ಮಾ ಮತ್ತು ಪರಮೇಶ್ವರದಾಸ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬರು ವಾಟಾರ್‌ಸಪ್ಲೈ ವಿಭಾಗದಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಾಪಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ. ಎಲ್ಲರ ಬಳಿಯೂ ಅವರದೇ ಆದ ಕಥೆ. ಒಬ್ಬರು ಯೋವನದ ನೆನಪುಗಳ ಸುರಳಿ ಬಿಂಬಿದರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಸದ್ಯ ದ ವ್ಯಧಾಪ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸೊಂಟದ ಸೋವಿನ ಕಥೆ ಒಬ್ಬರಾದರೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರಾದ್ದು ದಯಾಬಿಂಪ್ಸ್ ಪುರಾಣ. ಈ ವ್ಯಧಾಪ್ಯದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಿಂದ ದೂರ, ಒಂಟನ ಇತ್ತೂದಿ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಸರಪಾಲೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾದ್ದೂ ಒಂದೆಲೆಂದು ಕಥೆ. ಹೀಗೆ ಹರಟೆ, ಮಾತು ಮುಗಿದ ಮೂಲೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಗಂಟನ್ನು ಹೊತ್ತು ಒಬ್ಬರು ಬೀರ್‌ಫಾಟ್ ಕಡೆಗೆ ತೆರಳಿದರೆ, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಶೀರ್ಷಾಫಾಟ್, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ತೆರಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇಂದು ಮತ್ತೆ ರಾಮಕಿಂಕರಬಾಬು ಶ್ರೀಕೌನಾಕಾರದ ಡಿಪ್ಯೆಡ್ರ್ ಹತ್ತಿರ ಸಿಲುಕೆಹಂಡಿರು. ಇದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬಿಂಬಿಕನ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆ ಬಿಂಬಿಕ ಕಾಚೆಯಿಂದ ತರಕಾರಿ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಪುನಃ ಹಿಂಡಿಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಬಿಸಿಲು, ಉಳಿ ಇರಲಿ ಅಧವಾ ಜಿಮಿಖೆಯೇ ಇರಲಿ, ಅತ ಯಾವುದರ ಪರಿವೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ತನ್ನಷ್ಟುಕ್ಕೆ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ತಾನೂ ಸಹ ಒಂದು ದಿನವಾದರೂ ಹೀಗೆ ಮನೆ-ಮತ ಇಲ್ಲದೇನೇ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ರಾಮಕಿಂಕರಬಾಬು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯೋಚನೆ ಬಂದಾಕ್ಷಣ ಅವರು ನಡುಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಾ, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮನೆ ಸಂಸಾರ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಾವು ಹೇಗೆ ಒಬ್ಬೊಳ್ಳಲು

ಸಾಧ್ಯ? ಯಾರೇ ತಾಯಿ ಜನ್ಯ ನೀಡಿರಬಹುದು. ದೊಡ್ಡವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಮದುವೆಯೂ ಆಗಿ ಮಕ್ಕಳಿರಲಿಕ್ಕು ಸಾಕು...! ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಏಕೆ? ಮುಂದೆ ಯೋಚಿಸಲಾಗದ ಅವರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ದೃಶ್ಯ ಅವರ ನೇರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನ ತನಕ ಗಿರಿ ಹೊಡಯಿತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಸಂಭಾವಿತ ಜನರು, ಸಭ್ಯ ಸಮಾಜವಿದೆ. ಸರ್ಕಾರ ಫೆಲ್ಲು ಕ್ರಮ ಕಾನೂನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇಂರಿವಾಗ ಮನು? ಇಂದೂ ಸಹ ಹುಳ್ಳ—ಹಪ್ಪಣಿಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೀಳಾದ ಬದುಕು ಸಾಂಸುವಂತಹ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನವರು ಎಂದು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಈತನ ಅಪಹರಣಗೊಂಡಿರುವ ಅಪ್ಪಳೊಕದ ಬಗ್ಗೆ ನೇದು ಅವರ ವ್ಯಾಪುಲತೆ ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಈತನ ಹೆಂಡತಿ ಶೀರಿಕೊಂಡಿರುವೆ? ಮಕ್ಕಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಿದ್ದುರೆಯೇ? ಯಾರಾದರೂ ಈತನ ಸಂಪತ್ತನೆಲ್ಲ ದೋಷಿಕೊಂಡಿರುವರೆ? ಅಧವಾ ಈತನೆ ತಲೆಕೆಟ್ಟ ಮರೆತಿರುವನೇ? ದೇವರು ಈತನ ಯಾವ ನಿಲರ್ಕ್ ಕ್ಷಾಗಿ ಎಲ್ಲಂಂದ ದಾರಿರುವ ಬಲತ್ವಾರದ ಶಿಕ್ಕೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ? ಇಂತಹ ಅದಮ್ಮ ರೋಗಿಗಳು, ಅಂಗವಿಕಲರು, ಅರೆನಗ್ಗರು, ಅನುವಿಲ್ಲದವರು ತಮ್ಮ ದೋಭಾಗ್ಯಕ್ಷಾಗಿ, ನಿರ್ಗತಿಕಾರಿ ಬೀದಿಗೆ ಬಿಡಿದ್ದಾರೆ?

ರಾಮಕಿಂಕರಬಾಬುಗೆ ಈ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚ ಸ್ವಫ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ದುಃಖಿವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ದಾಸ್ ಬಾಬು ಚಾಬಿಯವರ ಮುಖ ಧುತನೆ ಹೋಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬಿಂಬಿಕನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತೋ ತಮ್ಮ ತಂಡೆ ತಾಯಿಯನ್ನುವರನ್ನು ‘ಒಳ್ಳೆ ಹೋಮ್‌ಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬರುವ ಆ ನತ್ಯಧ್ವರ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ದಾಸ್ ಬಾಬುರವರಿಗೊಂದಿದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೇದು ನಡುಗಿಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮಗ ಮತ್ತು ಸೊಸೆ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಾಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಆಗಿವ ಮೊದಲು ತಂಡೆಯನ್ನು ‘ಒಳ್ಳೆ ಹೋಂ’ಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದರು. ದಾಸ್ ಬಾಬು ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಂಡತಿ ಶೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಹಾಗಾಗಿ ಒಂದು ಎತ್ತನ್ನು ಈ

ಗೂಟಿಂದ ಬಿಟ್ಟೆ ಮತ್ತೊಂದು ಗೂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಾಗೆ ಅವರು ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಟಿಹೋಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಮಗನನ್ನು ಆಸ್ತಿಯ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾಗಲಿ, ರಕ್ತ-ಮಾಂಸದ ಸಂಬಂಧದ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ... ಏನನ್ನೂ ಕೆಳಳಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಸಿದವರು ಯಾರು? ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೇಳಿದ್ದರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಉತ್ತರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು?... ಮತ್ತೆ... ಈ ಒಲ್ಲೋ ಹೋಮ್‌ಗಳು ಇರೋಣದ್ದೂ ಏತಕ್ಕೆ? ಅವರ ಮುಖ ಕೆಳಗುಂದಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ತೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ರಾಮಕಿಂಕರಬಾಬುರವರು ಅದ್ವಷ್ಟವಂತರು. ‘ಅವರದ್ದು ಮಕ್ಕಳು, ಸೊಸೆಯಿಂದಿರು, ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕೊಂಡ ಕಾಡಿದ ತುಂಬಿದ ಸಂಸಾರ’ ಎಂದು ಬೆರೆಯವರು ಹೇಳಿತ್ತಾರೆ. ನಿಜಹೇಳಿಕೆಂದರೆ ಮಗ ಇವರ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಂ, ಏನಾದರು ಚೆಲ್ಲರೆ ಸಂಪಾದನೆ